

TÜRKİYE'DE YAYGIN GAZETELERİN HABERCİLİK PRATİKLERİ: İÇERİK TÜRLERİ VE SİYASİ HABERLERE YAKLAŞIM

Selman Selim AKYÜZ

Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi
selmanakyuz@selcuk.edu.tr
ORCID ID: 0000-0003-0932-7897

Makale Bilgileri / Article Information

Makale Türü / Type : Araştırma Makalesi / Research Article
Geliş Tarihi / Received : 30 Haziran / June 2025
Kabul Tarihi / Accepted : 17 Temmuz / July 2025

İntihal / Plagiarism

Bu makale, benzerlik programı ve en az iki hakem tarafından incelenmiş olup intihal içermediği teyit edilmiştir.

This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software.

ÖZET

Gazetecilik, toplumların bilgi edinme süreçlerinde merkezi bir rol oynamaktadır. Dünya genelinde ve Türkiye'de gazetelerin habercilik anlayışları, yayınladıkları içerik türleri ve siyasi taraflılıkları, medya tüketimi ve kamuoyu oluşumu üzerinde belirleyici etkilere sahiptir. Tecimsel yayıncılık yapan medya kuruluşları, hitap ettikleri kitleyi genişletmek için içerik çeşitliliğini arttırmaktadır. Haber açısından bakıldığında insanların ilgi duyabileceği gelişmeler ile toplumun yararına olan bilgilerin iletilmesi arasında haber verme pratiklerine yönelik önemli uygulama farklılıkları ortaya çıkmaktadır. Türkiye'deki gazeteler ağırlıklı olarak güvenlik ve asayiş ile siyaset haberleri yayınlamaktadır. Yapılan akademik çalışmalar, seçim haberlerinin ağırlıklı olarak taraflı bir dil ve ideolojik çerçeveye sunulduğunu ortaya koymaktadır. Bu eğilim, çok partili hayata geçişin ilk dönemlerine kadar uzanmakta ve günümüzde de özellikle seçim dönemlerinde yoğunlaşmaktadır. Bu çalışmada, internet ve sosyal medya gazeteciliğinin basılı medyayı gölgede bıraktığı günümüzde, Türkiye'de yaygın olarak yayım yapan günlük 20 gazetenin bir haftalık nüshaları içerik analizi yöntemiyle, haber türleri ve siyasi haberlerin dağılımı açısından incelenmiştir. Araştırma bulguları, Türkiye'de medya içeriklerinin ideolojik ve politik yanlılıklara göre şekillendiğini; gazetelerin haber temalarında ve siyasi aktörlere yer verme biçimlerinde belirgin bir ayrışma sergilediğini göstermektedir. Özellikle çevre, eğitim, tarım ve bilim gibi gelecek odaklı temaların daha arka planda bırakıldığı belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Gazete, Haber, Siyaset, Parti, Türkiye

JOURNALISM PRACTICES OF MAINSTREAM NEWSPAPERS IN TÜRKİYE: CONTENT TYPES AND APPROACHES TO POLITICAL NEWS

ABSTRACT

Journalism plays a central role in the process of informing societies. Globally and in Turkey, newspapers' approaches to reporting, the types of content they publish, and their political orientations have significant impacts on media consumption and public opinion formation. Commercial media organizations tend to diversify their content in order to appeal to broader audiences. From a news perspective, a notable difference emerges between delivering information that attracts public interest and providing content that serves the public good. In Turkey, newspapers predominantly publish political news. Academic studies have shown that election-related news is frequently presented using biased language and within an ideological framework. This tendency dates back to the early years of Turkey's transition to a multi-party system and becomes especially prominent during election periods. In this study, in an era where online and social media journalism increasingly overshadows print media, the daily issues of 20 widely circulated newspapers in Turkey were examined over a one-week period using content analysis. The study analyzed the distribution of news types and political news content. Findings reveal that media content in Turkey is shaped by ideological and political biases. Newspapers display clear differentiation in the themes they emphasize and in the ways they represent political actors. It was particularly observed that future-oriented themes such as the environment, education, agriculture, and science are often relegated to the background.

Keywords: Newspaper, News, Politics, Political Party, Türkiye

GİRİŞ

Gazetecilik, modern toplumlarda kamusal bilgilendirme, denetim ve yönlendirme işlevlerini üstlenerek demokratik süreçlerin vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Haber üretimi ve dağıtımı, yalnızca bilgiyi iletmekle kalmamakta; aynı zamanda hangi bilgilerin görünür kılınacağına karar vererek gündem oluşturma ve anlam inşası süreçlerinde aktif rol oynamaktadır (Saadia, 2022, s. 522). Bu nedenle gazetecilik, toplumsal gerçekliğin algılanmasında önemli bir etken olarak konumlanır.

Geleneksel basının haber üretim pratikleri, medya sahipliği yapıları, siyasal sistemler ve gazetecilik normlarıyla yakından ilişkilidir. Özellikle çoğulculuğun zayıf olduğu medya sistemlerinde, haber içerikleri sıklıkla siyasal iktidarların veya ekonomik elitlerin etkisiyle şekillenmektedir (Killmeier, 2005, s. 369). Türkiye, bu bağlamda, politik paralellik ve mülkiyet yoğunlaşmasının medya alanında belirgin olduğu ülkeler arasında yer almaktadır. Medya kuruluşlarının siyasal aktörlerle doğrudan ya da dolaylı ilişkileri, gazeteciliğin özerkliğini zedelemekte ve haber içeriklerinin tarafsızlığını tartışmaya açmaktadır (Yeşil, 2016).

Türkiye’de gazetecilik uygulamaları, özellikle çok partili hayata geçişten bu yana artan biçimde siyasi yanlılıklar ile ilişkilendirilmekte; seçim dönemlerinde bu ayrışmanın haber içeriklerine yansımaları daha da görünür hale gelmektedir (Mutsaerts, 2012, s. 65). Akademik

çalışmalar, medyanın ideolojik konumlanmalarına göre haber çerçeveleri oluşturduğunu ve bu çerçevelerin kamuoyu algısını yönlendirme potansiyeli taşıdığını göstermektedir (Dursun & Tunç, 2024, s. 68).

İnternet ve sosyal medya gazeteciliğinin basılı medyayı gölgede bıraktığı günümüzde, Türkiye’de yaygın olarak yayın yapan basılı gazetelerin habercilik pratiklerinin güncel durumunu anlamak önem taşımaktadır. Bu çalışma, ulusal düzeyde yayın yapan gazetelerin basılı nüshalarında yayımlanan haber içeriklerinin güncel durumunu betimlemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın ilk bölümünde gazetelerin yayın anlayışlarına dair literatür araştırmasına yer verilmiş, uygulama bölümünde ise Türkiye’de 8-14 Mart 2025 tarihleri arasında ulusal yayımlanan 20 günlük gazetenin haberlerinin içerik analizi yöntemiyle yapılan haber incelemesinin sonuçları bulunmaktadır.

1. GAZTECİLİK PRATİKLERİ VE İÇERİK DAĞILIMI

Dünya genelinde gazeteler, çeşitli haber türlerini okuyucularına sunmaktadır. Bu türler arasında siyaset, ekonomi, güvenlik, kültür, spor ve magazin öne çıkmaktadır. Özellikle Avrupa’da yapılan çalışmalar, gazetelerin içerik dağılımlarında belirgin farklılıklar olduğunu göstermektedir. Örneğin, Hollanda ve Almanya’da "kaliteli gazeteler" olarak sınıflandırılan yayın organları, siyasi ve ekonomik haberlere daha fazla yer verirken; İngiltere’deki "tabloid" gazeteler, magazin ve sansasyonel haberlere odaklanmaktadır (Mutsaerts, 2012, s. 72)

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler, özellikle nanoteknoloji gibi alanlarda, uluslararası basında genellikle üretim ve ticari uygulamalar odaklı, pozitif bir yaklaşımla ele alınmaktadır. Risk teması ise daha az ön plana çıkmaktadır (Çalık, 2021, s. 117). Ayrıca, gazeteler toplumsal olaylar, krizler, sağlık, psikoloji ve göç gibi konuları da gündeme sıkça taşımaktadır.

Türkiye’de gazeteler en çok siyaset, ekonomi, güvenlik ve toplumsal olaylara yer vermektedir. Özellikle kriz ve felaket dönemlerinde bu tür haberlerin oranı artmaktadır. Bilim ve teknoloji haberleri ise genellikle yerel sayfalarda ve pozitif bir çerçevede sunulmaktadır. Spor ve magazin haberleri de tirajı yüksek gazetelerde önemli bir yer tutmakta, finansal krizler ve ekonomik belirsizlikler, gazetelerde sıkça işlenen temalardandır (Kayıhan, 2024, s. 155; Tosuner, 2023, s. 122). Ayrıca, gazetelerin sahiplik yapısı, siyasi ilişkileri ve ideolojik duruşları, içeriklerin şekillenmesinde belirleyici olmaktadır. Örneğin, Cumhuriyet tarihiyle ilgili haberlerde gazetelerin ideolojik ve politik ilişkileri, haberin sunumunu doğrudan etkilemektedir (Basmacı, 2022, s. 295).

Tablo 1. Türk basını ile küresel haber içeriği tipolojisinin karşılaştırması

İçerik Kategorisi	Yaygınlık	Açıklama
Siyasi Haberler	Yüksek	Seçim haberlerine odaklı, belirgin siyasi önyargılar
Sağlık Haberleri	Orta	Özellikle kanser haberlerinde sansasyonellik

İçerik Kategorisi	Yaygınlık	Açıklama
Bilim Haberleri	Düşük	Yetersiz temsil ve zayıf haber kalitesi
Ekonomi Haberleri	Orta	Neoliberal söylemlere odaklanma
Terör Haberleri	Değişken	Temsil, ideolojik yapılara göre şekilleniyor
Uluslararası Kriz Haberleri	Orta	İdeolojik farklara rağmen bazı durumlarda birlik

Elicit.com (2025) aracılığıyla yapılan bibliyometrik analizin sonuçlarının yer aldığı Tablo 1'e göre, Türkiye'de 2020 yılı sonrası yapılan araştırmaların bulgularından yola çıkılarak küresel haber içeriklerinin tipoloji yönünden yapılan karşılaştırmasında, siyasi haberler açısından yüksek benzerlikler görünmektedir. Sağlık haberlerinde, özellikle kanser haberlerinde dramatisasyonun ön planda olduğu; bilim haberlerinin ise düşük öncelikli olduğu ve zayıf şekilde aktarıldığı yansımaktadır. Ekonomi haberlerinde neoliberal anlatılar öne çıkmakta, bu da medya sahipliği ve siyasal-ekonomik ilişkilerin etkisini yansıtmaktadır. Uluslararası krizler ve terör olaylarına dair haberlerde bulgular değişkenlik göstermektedir (Atabek & Özdemir, 2020; Suiçmez, 2023, s. 247).

2. MEDYA SAHİPLİĞİ ve POLİTİK TARAFLILIK

Medya sahipliği yapısı ile basındaki siyasi taraflılık, medya ve iletişim çalışmaları alanında temel tartışma konularındandır. Bu iki konu birbiriyle yakından ilişkilidir; zira medya sahiplik biçimleri editöryal kararları doğrudan etkileyebilmekte, haber merkezlerinin özerkliğini sınırlayabilmekte ve medya içeriğinin ideolojik yönelimini şekillendirebilmektedir. Son yirmi yılda, medya tekelleşmesine dair artan kaygılar ve haber kaynaklarındaki çeşitliliğin kaybı, sahiplik yapıları ile partizan eğilimler arasındaki ilişkiye dair akademik ilgiyi daha da artırmıştır.

Medya taraflılığı genel olarak, haberlerin seçimi ve çerçevelenmesinde belirli ideolojilere veya aktörlere yönelik örtük ya da açık önyargıyı ifade etmektedir. Entman'a göre medya taraflılığı; çerçeveleme, gündem belirleme ya da kaynak tercihleri gibi yollarla kendini göstermektedir (D'Angelo, 2002, s. 873). Medya sahipliği ise, medya kuruluşları üzerindeki kontrolü ve ekonomik çıkarları tanımlamaktadır. Bu kontrol özel şirketler, kamu kurumları veya melez modeller aracılığıyla sağlanabilmektedir.

Hallin ve Mancini'nin (Killmeier, 2005, s. 369) medya sistemlerine dair tipolojisi, karşılaştırmalı medya çalışmaları açısından temel bir başvuru kaynağıdır. Araştırmacılar üç temel model tanımlamaktadır:

Liberal model (ABD, Birleşik Krallık): Piyasa merkezli ve özel sektörün hâkimiyetinde olan medya yapılanmasını ifade etmektedir.

Demokratik-Korporatist model (Almanya, İsveç): Kamu yayıncılığının güçlü olduğu ve profesyonel gazetecilik normlarının geliştiği yapıyı tanımlar.

Kutuplaşmış çoğulcu model (İtalya, Yunanistan): Siyasi elitlerle yakın ilişkili, açık taraflılık taşıyan medya yapılanmasıdır.

ABD'de medya manzarası büyük ölçüde tekelleşme eğilimi göstermektedir. Comcast, Disney, Warner Bros. Discovery, Paramount Global ve Fox Corporation gibi beş büyük medya şirketi, televizyon ve kablolu yayıncılığın çoğunluğunu elinde tutmaktadır. Bagdikian (2004), bu yoğunlaşmanın editöryal bağımsızlığı azalttığını ve medyanın şirket ve siyaset baskısına daha açık hale geldiğini belirtmektedir. ABD medyası, teknik olarak devlet kontrolünden bağımsız olsa da, özel sahiplik yapıları çoğunlukla reklam verenlerin çıkarları, kurumsal veya ideolojik öncelikler yoluyla dolaylı etkiler üretmektedir.

2016 yılından bu yana ana akım medyanın siyasi olarak taraflılığı daha görünür hale gelmiştir. CNN, NBC gibi kanallar açıkça Demokratları desteklerken, Fox gibi televizyonlar Cumhuriyetçilerin yanında yer almış, bu seçimlerden sonra sürece sosyal medya platformları da dahil olmuştur. Karşıt olarak gördükleri siyasileri ve destekçilerini platformlardan engelleme yoluna giden sosyal medya şirketlerinin bu uygulamaları California İdeolojisi olarak adlandırılan dünya görüşleri çerçevesinde gerçekleştirdikleri iddia edilmektedir (Akyüz, Sarıtop, & Aktuna, 2021, s. 211).

Buna karşın, İskandinav ülkeleri daha düşük yoğunlukta sahiplik ve güçlü kamu yayıncılığı sistemleri sayesinde yüksek kamusal güven ve dengeli haber üretimi ile öne çıkmaktadır (Allern, 2011). Ancak dijital dönüşüm ve bütçe kısıtlamaları, bu sistemlerde de geleneksel medya çoğulculuğunu zorlamaktadır. Hallin ve Mancini'nin (Killmeier, 2005) ortaya attığı "siyasal paralellik" kavramı, medyanın siyasi partiler, elitler veya ideolojilerle olan yapısal uyumunu tanımlamaktadır. İtalya ve İspanya gibi ülkelerde gazeteler tarihsel olarak belli siyasi akımlarla özdeşleşmiş, fiilen partizan yayın organları olarak işlev görmüştür.

ABD'de medya taraflılığı, sıklıkla partizan ayrışmalar bağlamında ele alınmaktadır. Groseclose ve Milyo (2005, s. 1227) ile Gentzkow ve Shapiro (2010, s. 65) gibi araştırmacıların çalışmaları, haber kuruluşlarının içeriklerini, hedef kitlelerinin ve reklam verenlerinin siyasi eğilimleri doğrultusunda şekillendirdiğini ortaya koymuştur. Örneğin Fox News genellikle sağcı olarak algılanırken; MSNBC veya The New York Times sol eğilimli görülmektedir. Bu "talep temelli taraflılık" modeli, medya kutuplaşmasının sadece yukarıdan aşağıya (sahiplik kaynaklı) değil, aşağıdan yukarıya (izleyici yönelimli) da işlediğini göstermektedir.

Artan sayıda çalışma, medya yoğunlaşmasının demokratik yapılar açısından taşıdığı risklere işaret etmektedir., sahiplik çeşitliliği olmadan içerik çeşitliliğinin sağlanamayacağı vurgulanmaktadır. Sahiplik birkaç elde toplandığında, çoğulculuk zarar görmekte ve denetleyici gazetecilik zayıflamaktadır. Bu yapı aynı zamanda hem hükümet hem de şirketlerin eleştirel denetimden kaçmasına da neden olmaktadır (Karppinen, 2013).

Medya içeriklerinde kutuplaşma, yalnızca politik aktörler arasındaki çatışmayı yansıtmakla kalmamakta; aynı zamanda izleyici davranışları, algıları ve duygusal yönelimleri üzerinde derinlemesine etkilere yol açmaktadır. Levendusky ve Malhotra'nın (2016, s. 283) çalışması, medyada partizan kutuplaşmaya ilişkin haberlerin, bireylerde yalnızca karşıt partiye yönelik olumsuz yargıları artırmakla kalmadığını, aynı zamanda siyasete dair genel inanç düzeyini ve demokratik işleyişe olan güveni de aşındırdığını ortaya koymaktadır. Bu

durum, haber içeriklerinin tarafsız bilgi sağlamaktan ziyade, mevcut kutuplaşmayı yeniden üreten bir işlev üstlendiğini göstermektedir.

Medya kutuplaşmasının en dikkat çekici etkilerinden biri, bireylerin gerçeklere dair algılarını şekillendirme biçimidir. Iyengar ve arkadaşları (2019, s. 406), partizan medya tüketiminin, gerçeklik algısında seçiciliğe ve politik olayların çarpıtılmış biçimde kavranmasına neden olduğunu vurgular. Bu durum, özellikle seçim dönemlerinde yayılan yanlış bilgilerin, seçmen davranışlarını daha da kutuplaşmış hale getirmesine neden olmaktadır. Gerçeklik algısının medya eliyle şekillenmesi, kamusal alandaki ortak hakikat zeminini aşındırmakta ve demokratik diyalog imkânını zorlaştırmaktadır.

Bernhardt ve arkadaşlarının çalışması da (2008, s. 1102) medyadaki taraflılığın seçmen davranışlarına etkisini ortaya koymaktadır. Çalışma, medya kuruluşlarının kâr maksimizasyonu amacıyla izleyici beklentilerine uygun olarak bazı bilgileri bilinçli şekilde bastırdığını, yani yakın olduğu parti ya da politikacıyla ilgili olumsuz bilgileri aktarmamayı tercih ettiğini göstermektedir. Bu durum, seçmenlerin rasyonel olmasına rağmen bilgiye tam olarak ulaşamamasına ve sonuçta seçimlerde yanlış tercihler yapmasına neden olabilmektedir. Özellikle seçmenler farklı medya kaynaklarından yalnızca kendi görüşlerine uygun bilgileri alıyorsa, bilgi birikimi eksik kalmakta ve seçme davranışındaki hatalar artmaktadır. Tartışma, melez veya otoriter rejimlerde daha karmaşık duruma gelebilmektedir. Örneğin Rusya’da, ulusal televizyon kanallarının çoğu devletin doğrudan veya dolaylı kontrolü altındadır ve oligarklara ait medya kuruluşları Kremlin çizgisine uygun içerikler üretmektedir (Oates, 2006).

Diğer yandan bilgi ve haber üretimi/dağıtımında kaynak çeşitliliğini ve dolayısıyla demokratikleşme süreçlerini güçlendireceği varsayılan medyadaki dijitalleşme, içerik üretiminde giriş engellerini azaltmış olsa da, algoritmik sıralama ve reklam modeli nedeniyle editöryal kararlar üzerindeki kurumsal baskılar daha görünmez ve dolaylı biçimde etkili olmaya başlamıştır. Nielsen ve Ganter’in (2018, s. 1614) çalışmaları, haber sitelerinin platformlara bağımlı hale gelmesinin medya özerkliğini zayıflattığını göstermektedir. Bu bağlamda, algoritma temelli içerik sunumu, filtre balonları ve yankı odaları gibi kavramlar üzerinden görünmez partizanlık biçimlerini gündeme getirmektedir.

2. 1. Türkiye’de Medya Sahipliği ve Haberlere Yansıyan Taraflılık

Avrupa’da gazetecilikte siyasi taraflılık, haberlerin çerçevelenmesinde ve sunumunda önemli rol oynamaktadır. Farklı gazeteler, siyasi olayları ve krizleri kendi ülkelerinin dış politikasına veya ideolojik duruşuna paralel bir şekilde sunabilmektedir. Avrupa’da medya organlarının siyasi taraflılıkları, kamuoyunun medya algısını ve güvenini etkilemektedir. Pew Research Center’in (2018) gerçekleştirdiği bir araştırma, Batı Avrupa’da medya kuruluşlarının siyasi yelpazedeki konumlarının, okuyucuların kendi siyasi eğilimlerine göre algılandığını ortaya koymuştur. Bu durum, medya tüketiminde kutuplaşmayı artırmakta ve haberlerin objektifliğine dair tartışmaları gündeme getirmektedir. Örneğin, Finlandiya’da gazeteler arasında tarafsız ve politika odaklı bir yaklaşım ile daha çeşitli ve müdahaleci bir habercilik anlayışı arasında farklar gözlenmiştir. Zamanla, gazeteler arası bu farklar azalmış ve daha benzer habercilik pratikleri ortaya çıkmıştır (Välvirronen, 2022, s. 18).

Türkiye örneğinde medya sahipliği 2013–2018 arasında büyük bir dönüşüm geçirmiştir. Bu süreçte çok sayıda büyük medya kuruluşu, iktidarla yakın ilişkili sermaye grupları tarafından satın alınmıştır (Yeşil, 2016; Ataman & Çoban, 2015, s. 473). Akademik çalışmalar, bu durumun medyadaki siyasi kutuplaşmanın arttığını yoğun şekilde tartışmaktadır.

Türkiye’de medya ve siyaset arasındaki ilişki, siyasi taraflılık, kutuplaşma ve medya sahipliği tartışmalarıyla yakından bağlantılıdır. Son yıllarda hem geleneksel hem de sosyal medyada artan siyasi kutuplaşma, medya sahipliğinin, Hallin ve Mancini’nin yaklaşımındaki siyasi paralellik üzerine etkisi ve kamuoyunun medya aracılığıyla şekillendirilmesi önemli araştırma konuları olmuştur.

- 2.1.1. Yaygın Siyasi Paralellik:** Türkiye’de medya kuruluşları, tarihsel olarak siyasi partilerle yakın ilişkiler kurmuş ve bu durum medya içeriklerinde belirgin bir siyasi taraflılığa yol açmıştır. Medya, iki ana siyasi kamp arasında derin bir bölünmenin merkezi haline gelmiştir (Akyüz S. S., 2018, s. 258).
- 2.1.2. Negatiflik ve Partizanlık:** Gazeteler, destekledikleri partiye karşı olumlu, rakiplerine karşı ise çoğunlukla olumsuz haberler üretmektedir. 2015 ve 2018 seçimlerinde ön sayfa haberlerinin %68-80’i olumsuz içeriklidir. Bu olumsuzluk, çoğunlukla rakip partilere yönelik eleştirilerle ortaya çıkmaktadır (Hoff, Pagels, & Roth, 2020, s. 23).
- 2.1.3. Sahiplik ve Taraflılık:** Medya sahipliği, haberlerin siyasi yönelimi üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Büyük medya grupları iktidar yanlısı, bağımsız medya ise muhalefet yanlısı yayın yapma eğilimindedir Hoff ve arkadaşlarının (2020, s. 24) yaptığı çalışma, ana akım ve bağımsız medyanın siyasi olarak taraflılığını ortaya koymaktadır. Buna göre büyük medya gruplarının haberlerinde büyük ölçüde muhalefeti, ağırlıklı olarak CHP’yi hedef aldığı (22-67,5 kat daha olumsuz), bağımsız olarak nitelendirilen medya organlarının ise iktidar, ağırlıklı olarak Ak Partiyi hedef aldığı (31,5-140 kat daha olumsuz) belirlenmiştir.

Medya içeriği, kutuplaşmış bir ortamda dahi seçmen tercihlerinde değişime yol açabilmektedir. Özellikle seçim dönemlerinde, gazete tercihi ile partiye yönelik olumlu/olumsuz haberler arasında güçlü bir ilişki gözlenmiştir (Çarkoğlu & Yıldırım, 2023, s. 1209). Medyadaki kutuplaşma izleyici/okuyucu üzerindeki kutuplaşmayı beslemekte, bu durum bir kısır döngü olarak sürmektedir. Türkiye’de ana akım medya muhalif kitleler tarafından düşman olarak görülerek özellikle televizyon bağlamında izleme eğilimleri düşük kalmaktadır. Hükümet yanlısı izleyicilerin kendi görüşlerine karşıt olarak gördüğü yayınları takip etme davranışları ise daha esnek olabilmektedir (Akyüz S. S., 2018, s. 265)

Ana akım dışında kalan alternatif medya, kutuplaşmış ortamda farklı görüşlerin toplumsal tartışmalara dahil olmasına katkı sağlayabilmekte (Ersoy & İşeri, 2020, s. 410) ancak siyasi olarak iktidarı destekleyen büyük medya gruplarının yayın anlayışlarıyla paralel şekilde taraflı davranabilmektedir.

Türkiye’de medya taraflılığı, tarihsel olarak farklı dönemlerde değişiklik göstermiştir. Özellikle 1980 darbesi sonrası dönemde, medya üzerindeki devlet kontrolü artmış ve bu

durum haber içeriklerine yansımıştır. 1990'lı yıllarda ise özel televizyonların yaygınlaşmasıyla birlikte, medya organları arasında rekabet artmış ve bu rekabet, haberlerin sunumunda farklılıklar yaratmıştır. Özellikle 2000'li yıllardan itibaren, medya sahipliği yapılarındaki değişimler ve siyasi iktidarla olan ilişkiler, haber içeriklerinde belirgin bir taraflılığa yol açmıştır. Bu durum, okuyucuların sadece kendi siyasi görüşlerine uygun medya organlarını takip etmelerine ve medya tüketiminde kutuplaşmanın artmasına neden olmuştur (Kılıç, 2006, s. 157).

2.2. Siyasi Yönelim Kalıpları ve Evrimi (Cansever, 2023, s. 340; Suiçmez, 2023, s. 251)

- Tarihsel Kökenler: 1954 seçim haberleri önyargının köklü olduğunu göstermektedir.
- Şiddetlenme: 2018 seçimlerinde önyargılar daha açık ve güçlüdür.
- Yaygınlık: Sağlık, bilim ve ekonomi gibi siyasi olmayan alanlara da sirayet etmiş durumdadır.
- Yapısal Faktörler: Medya sahipliği ve ekonomik ilişkiler, siyasi eğilimleri pekiştiriyor.
- İdeolojik Çerçeveleme: Siyasi olmayan konularda da ideolojik etkiler görülmektedir.
- Kamu Hizmetinden Uzaklaşma: Medya, kamu yararı yerine hâkim politik/ekonomik yapıları destekleyebilmektedir.

Günümüzde Türkiye’de gazeteler, siyasi kutuplaşmanın etkisiyle haberlerinde belirgin bir taraflılık sergilemektedir. Hükümet yanlısı ve karşıtı gazeteler, aynı olayları farklı temalar ve duygusal tonlarla sunmakta, eleştirel haberler genellikle muhalif basında öne çıkmaktadır. Bilim, teknoloji ve toplumsal olaylar gibi konularda ise daha pozitif ve bilgilendirici bir yaklaşım gözlenmektedir (Kayıhan, 2024, s. 155; Tosuner, 2023, s. 122). 2023 Kahramanmaraş depreminin haberleştirilmesine yönelik yapılan çalışmada, Sabah ve Cumhuriyet gazeteleri arasında konu seçimi, fotoğraf tercihleri ve yardım kuruluşlarının temsili gibi konularda belirgin farklılıklar gözlenmiştir. Sabah gazetesi daha pozitif ve dayanışma vurgulu bir yaklaşım sergilerken, Cumhuriyet gazetesi daha eleştirel ve olumsuz bir çerçeve kullanmıştır (Dursun & Tunç, 2024, s. 69).

3. METODOLOJİ

Çalışmada, Türkiye’deki ulusal gazetelerin basılı nüshalarında yayımlanan haber içeriklerinin güncel durumunu betimlemek amaçlanmıştır. Araştırmada 8-14 Mart 2025 tarihlerinde günlük ulusal yayım yapan 20 gazetenin haberleri incelenmiştir. Çalışmanın zamansal sınırlamasında, gündemde seçim, doğal afet ya da olağanüstü toplumsal hareketliliklerin olmadığı normal dönemlerde gazetelerin yayın rutinlerinin belirlenmesi amacıyla bu tarih aralığı seçilmiştir. Gazetelerde yer alan haber sayıları, haberlerin tema dağılımı ve siyasi partilere ayrılan haberlerin sayısı içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir.

İçerik analizi belgelerin ve kayıtların sistematik bir şekilde karşılaştırılması ve ikinci bir okuma olarak kullanılan yöntemdir. Berelson (aktaran Metin & Ünal, 2022, s. 276) ise içerik analizi bir olgunun ilk bakışta kolay bir şekilde açıklanamaması, olgunun altındaki diğer anlamları analiz etme biçimi, sayısal ve sistematik bir tarafsızlık olarak belirtmiştir.

Çalışmada örneklem olarak belirlenen günlük gazeteler şunlardır:

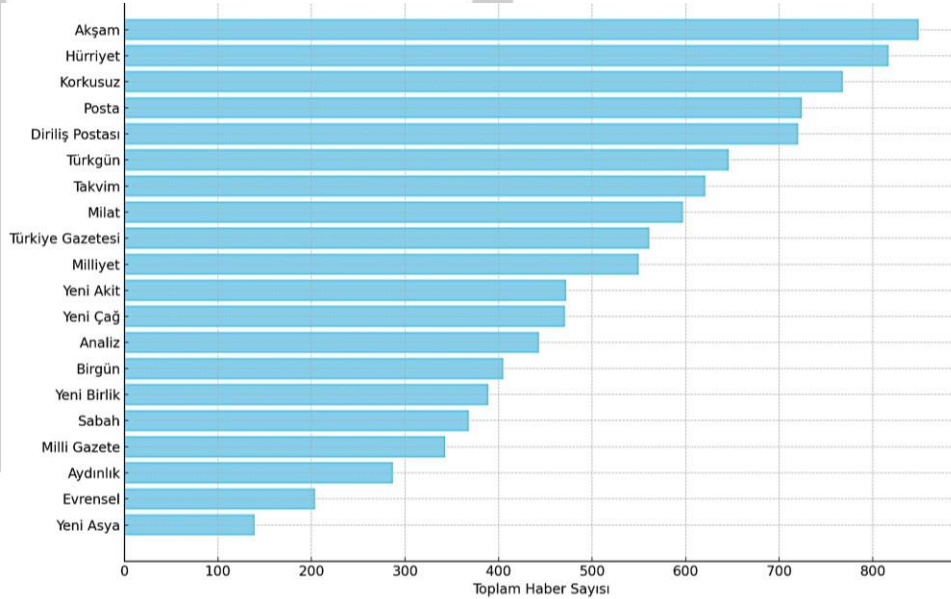
Tablo 2. İncelenen günlük gazeteler

Gazete Adı			
1	Akşam	11	Posta
2	Analiz	12	Sabah
3	Aydınlık	13	Sözcü
4	BirGün	14	Takvim
5	Cumhuriyet	15	Türkiye
6	Diriliş Postası	16	Türkgün
7	Evrensel	17	Yeni Akit
8	Karar	18	Yeni Asya
9	Milliyet	19	Yeni Şafak
10	Milli Gazete	20	Yeni Çağ

3.1. Bulgular

Bu bölümde gazetelerin 7 günlük haberlerinin analizinden elde edilen günlük haber sayıları, haber temaları ve siyasi haberlerin dağılımı gibi veriler yer almaktadır.

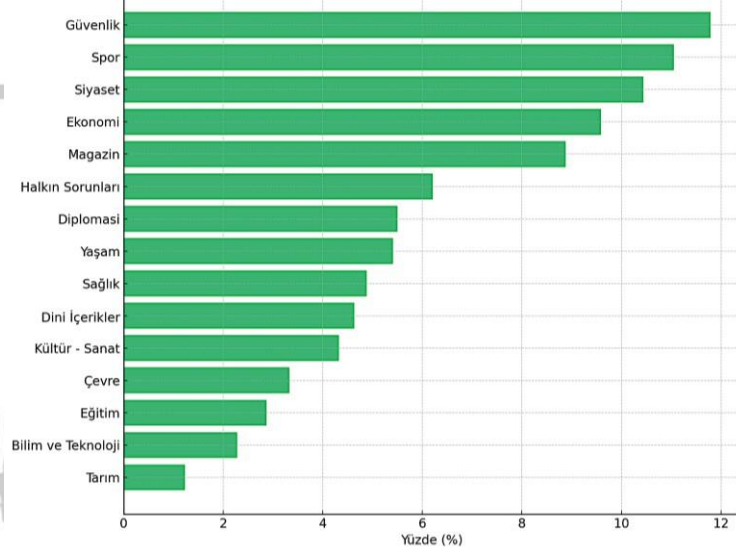
Grafik 1. Gazetelerin günlük haber sayıları

Akşam Gazetesi incelenen bir haftalık dönemde toplam 849 haberle listenin başında yer almakta, bu gazeteyi Hürriyet (817 haber) ve Diriliş Postası (720 haber) takip etmektedir. Yeni Asya, toplam 139 haberle listenin sonunda yer alırken Milliyet, Posta, Takvim, Türkiye Gazetesi, Türkgün gibi gazeteler genellikle her gün benzer sayılarda haber yayınlamış ve

haftalık ortalamaları birbirine yakındır. Aydınlık, Evrensel ve Yeni Asya en az sayıda haber yapan gazetelerdir. Sabah Gazetesi'nin 08.03.2025 tarihli sayısına ulaşamamış. Bu nedenle toplam haber sayısı diğerlerine kıyasla düşük kalırken, ortalamaya bakıldığında da haber sayısı açısından diğer gazetelere göre daha alt sıralarda olduğu görülmektedir.

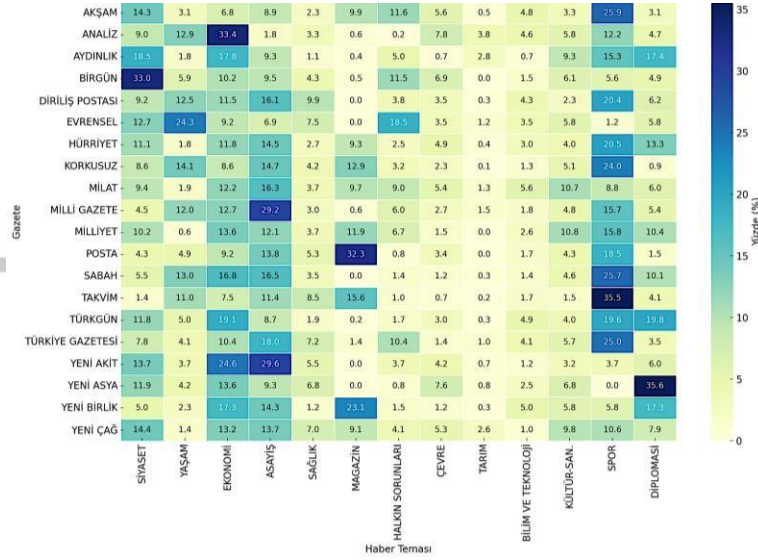
Grafik 2. Gazetelerde yayımlanan haberlerin genel tema dağılımı

Grafikte gazetelerde bir haftalık dönemde yayımlanan toplam 13.167 haberin tema dağılımı yüzde olarak en yüksekten en düşüğe doğru görülmektedir. Buna göre tüm gazetelerde en çok yer verilen tema güvenlik/polis-adliye (%11,79) olmuştur. Spor (%11,05) ve Siyaset (%10,44) temaları da önemli yer kaplamaktadır. Ekonomi (%9,59) ve Magazin (%8,88) de dikkat çeken yoğunlukta yer almıştır. Tarım (%1,23), Bilim ve Teknoloji (%2,28), Eğitim (%2,87) oranlarında yer bulmuştur. Gerek gazetelerin yayın anlayışlarındaki farklılaşma, gerekse çalışmanın örnekleminin Ramazan ayında seçilmiş olması nedeniyle dini içeriklerin de yüzde 4'ler düzeyinde olduğu, kültür-sanat ve çevre gibi konulardan daha fazla yer bulduğu görülmektedir.

Tablo 3'te yer alan gazetelere göre tema dağılımına bakıldığında, siyaset ve güvenlik kategorilerinin, birçok gazetede yüksek yüzdelerle temsil edildiği görülmektedir. Koyu renklerin yoğun yer verilen temaları gösterdiği tabloda, kültür-sanat, eğitim, çevre ve tarım gibi toplumsal gelişim odaklı kategoriler ise genellikle düşük oranlarda yer bulmuştur.

Grafik 3. Haberlerin gazetelere göre tema dağılımını gösteren ısı tablosu

Güvenlik ve Asayiş

- En fazla yer veren gazete: Yeni Akit (%29.6)
- En az yer veren gazete: Evrensel (%6.9)

Magazin

- En fazla yer veren gazeteler: Posta (%32.3), Takvim (15,6)
- En az yer veren gazete: Diriliş Postası, Yeni Akit, Yeni Asya ve Evrensel (Hiç yer vermeyen gazeteler)

Siyaset

- En fazla yer veren gazete: Bir Gün (%33.0)
- En az yer veren gazete: Takvim (%1.4)

Bilim, Çevre ve Tarım

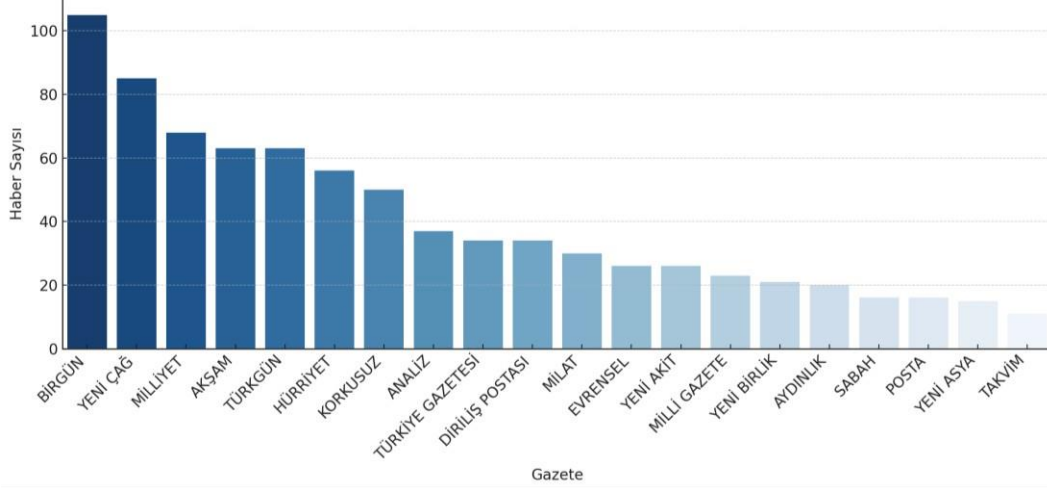
Bu üç tema tüm gazetelerde en az yer verilen kategoriler arasındadır. Bilim teması genellikle %1.0–2.0 aralığında kalmakta, çevre haberleri çoğu gazetede %1.5'in altında seyretmektedir. Tarım neredeyse tüm gazetelerde %0.5 veya daha altındadır.

Dini içerikler

Dini haber ve içerikler özellikle Yeni Akit, Takvim, Sabah ve Yeni Şafak gibi gazetelerde diğerlerine kıyasla daha yüksek oranlarla yer almaktadır.

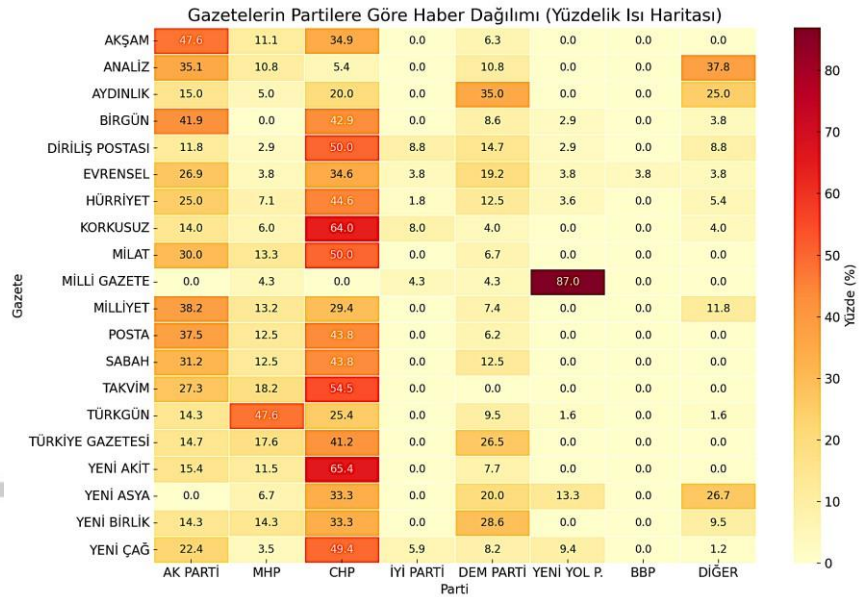
3.2. Siyasi haberlerin gazetelerde yer bulma durumu

Tablo 4. Gazetelerin yayınladığı toplam siyasi partilerle ilgili haber sayıları

Çalışmada yer alan 20 gazetenin siyasi partiler hakkında yayımladığı haberlerin toplam sayısı 799'dur.¹ Birgün gazetesi, toplamda 105 haberle en fazla siyasi içerik yayımlayan yayın organı olarak öne çıkmaktadır. Birgün'ü Yeni Çağ (85 haber), Milliyet (68 haber), Akşam (63 haber) ve Türkğün (63 haber) takip etmektedir. Direkt olarak partilerle ilgili en az haber yayımlayan gazeteler ise Takvim (11 haber), Yeni Asya (15 haber) ve Posta (16 haber) gazeteleridir.

Tablo 5. Gazetelerin siyasi partilerle ilgili yayımladığı haberlerin dağılımı

¹ Gazetelerin yayımladığı toplam siyaset temasındaki haber sayısı ile siyasi partilerle ilgili haberlerin sayısı arasındaki fark, siyasetle ilgili olmasına rağmen herhangi bir partiyle ilgili olmayan ya da parti isminin belirtilmediği haberlerden kaynaklanmaktadır. Ayrıca hükümet üyesi bakanların görev alanlarıyla ilgili açıklamaları konusuna göre kategorize edilmiş, siyasi haberler kategorisine alınmamıştır.

Çalışmada analiz edilen 799 haber üzerinden yapılan yüzdelik dağılımlar, farklı gazetelerin çeşitli siyasi partilere yönelik haber üretiminde belirgin farklılıklar gösterdiğini ortaya koymaktadır. Her bir siyasi parti için en fazla ve en az haber üreten gazeteler incelendiğinde, AK Parti hakkında en fazla haber yapan gazete %47.6 ile Akşam olurken, Milli Gazete bu partiye hiç yer vermemiştir. MHP konusunda ise %47.6 ile Türkğün öne çıkarken, Birgün gazetesinde bu partiye yönelik haber bulunmamaktadır. Benzer şekilde, CHP en yoğun biçimde %65.4 ile Yeni Akit gazetesinde yer almış, Milli Gazete tarafından ise haberleştirilmemiştir. İYİ Parti, en çok %8.8 oranında Diriliş Postası tarafından haberleştirilmiştir. DEM Parti için en yüksek oran %35.0 ile Aydınlık gazetesine aittir. Ayrıca daha küçük ölçekli partilerden Yeniyol Partisi, %87 gibi yüksek bir oranla yalnızca Milli Gazete tarafından görünür kılınmıştır.

SONUÇ

Bu çalışmada, Türkiye’de basılı medyada habercilik pratiklerinin güncel durumu, içerik türleri ve haberlerin konu dağılımı bağlamında incelenmiş ve medya organlarının içerik tercihleri ile siyasi haberlerinin dağılımının ortaya konulması amaçlanmıştır. İçerik analiziyle elde edilen veriler, Türkiye’de yayımlanan haberlerin büyük oranda siyaset, güvenlik ve spor gibi gündem odaklı temalara yoğunlaştığını; bilim, çevre, tarım ve eğitim gibi uzun vadeli toplumsal kalkınmayı ilgilendiren alanların ise marjinalleştiğini göstermiştir. Bu durum, gazeteciliğin kamu yararına hizmet etme işlevinden uzaklaştığına ve kısa vadeli politik gündeme endekslenmesine işaret etmektedir.

Gazeteler arasında gözlenen haber sayıları, tema çeşitliliği ve siyasi partilere yönelik haber dağılımları, basılı medyada belirgin bir kutuplaşmanın varlığını da ortaya koymuştur. Aynı olayların farklı gazetelerde radikal biçimde farklı çerçevelerle sunulması, Daniel C. Hallin ve Paolo Mancini’nin (Killmeier, 2005) “politik paralellik” kuramı bağlamında değerlendirildiğinde, Türkiye basınında medya-politika ilişkilerinin oldukça derin ve yönlendirici bir biçimde işlediğini göstermektedir. Araştırmada bazı gazetelerin belirli siyasi partileri sistematik şekilde öne çıkardığı, bazılarını ise tamamen yok saydığı tespit edilmiştir. Söylem analizi yapılmadığı için haberlerin olumlu-olumsuz şekilde bir değerlendirmesi yapılmamıştır ancak gazetelerin bilinen sahiplik yapıları ve ideolojik yakınlıkları göz önünde bulundurulduğunda bazı partilerin görünürlüğünü arttırmak ya da olumsuz göstermek için bazı gazetelerde önemli yoğunlaşmalar görülmüştür. Farklı gazeteler, belirli siyasi partilere yönelik haber üretiminde büyük oranda ayrırmakta; örneğin Akşam gazetesi AK Parti’yle ilgili haberlerin %47,6’sını tek başına yayımlarken, Milli Gazete bu partiye hiç yer vermemektedir. Bu durum, haber seçiminde ve sunumunda ideolojik tercihlerin belirleyici olduğunu ortaya koymakta; medya çeşitliliği gibi görünen yapının aslında temsil çeşitliliğini sınırlandırdığını göstermektedir.

Araştırma, medya sahipliği yapısı, siyasal angajman ve ekonomik ilişkilerin habercilik pratikleri üzerindeki etkilerini doğrularken, kamuoyuna sunulan bilgilerin çeşitliliği ve objektifliği açısından yapılan tartışmaların devam edeceğine işaret etmektedir. Bilimsel içeriklerin yetersizliği ve geleceğe dönük temaların gündem dışında bırakılması, haberciliğin bilgi üretimi ve toplumsal aydınlatma işlevini yerine getirmekte zorlandığını düşündürmektedir.

Bu bağlamda, Türkiye’de basılı medyanın haber üretim süreçlerinin çoğulcu olmayan, tematik açıdan dengesiz ve kamusal sorumluluk taşımayan bir anlayışta bir yayıncılık tarzında gerçekleştiğini göstermektedir. Medyada sadece siyasi aktörlerin görünürlüğüne değil, aynı zamanda toplumsal refaha katkı sunacak bilgi türlerinin teşvik edilmesine de önem vermelidir. Bu çalışma, hem akademik literatüre katkı sunma hem de demokratik katılım açısından medyada haber üretiminin çeşitlenmesi açısından farkındalık oluşturmayı amaçlamakta, gazetelerin söylem kalıplarının dönemsel olarak farklı çalışmalarda incelenmesinin bu tür çalışmaları tamamlayıcı nitelikte olacağı değerlendirilmektedir.

EXTENDED ABSTRACT

Journalism plays a significant role in modern societies, not only in delivering news but also in directing public opinion, reproducing social values, and shaping political tendencies. This study examines the current state of journalistic practices in Turkey’s print media, focusing on content types and the distribution of political news. In this context, the research presents comprehensive findings on how media content is shaped by social and political orientations.

The study evaluates a one-week sample (March 8–14, 2025) of 20 widely circulated national newspapers in Turkey using the method of content analysis. This period was deliberately chosen as a "normal" week, free from extraordinary political or social events, to reveal the routine structure of news production. The findings demonstrate that media outlets display a systematic political orientation in their content selection, with certain themes being prioritized while others are deliberately marginalized.

Among the 13,167 news articles analyzed, the most frequently covered theme was “security/police-judiciary” (11.79%). This was followed by sports (11.05%), politics (10.44%), economy (9.59%), and entertainment (8.88%). In contrast, topics related to science, agriculture, environment, and education—key to long-term societal development—received the least coverage across all newspapers. For instance, agricultural news made up less than 1% of content in most outlets. This distribution indicates a tendency in Turkish print media toward short-term, agenda-driven, and often sensationalist journalism, while neglecting future-oriented, knowledge-based content that serves the public interest.

The research also explores the distribution of political news by party. BirGün published the highest number of political party-related stories (105), while newspapers such as Takvim, Yeni Asya, and Posta had significantly lower figures. Furthermore, clear divergences were observed in how different newspapers reported on political parties. For example, Akşam devoted 47.6% of its political coverage to the ruling AK Party, whereas Milli Gazete did not feature any AK Party-related content. Similarly, the Republican People’s Party (CHP) received the most coverage in Yeni Akit, but was entirely absent in Milli Gazete. These findings reflect a lack of neutrality and a polarized structure in the representation of political actors.

The study is framed by the “political parallelism” model developed by Hallin and Mancini. According to this model, media systems often mirror political systems, with media content

reflecting the ideological and institutional alignments of political parties. The Turkish case reveals that these parallels are evident and systematically embedded, with media ownership, power relations, and economic entanglements directly influencing editorial choices.

The percentage distribution of news related to political parties analyzed in the study reveals significant differences in how various newspapers report on different political parties. When examining which newspapers produced the most and least coverage for each party, it was found that Akşam published the highest share of news about the Justice and Development Party (AK Party) at 47.6%, while Milli Gazete did not feature any content on this party. Regarding the Nationalist Movement Party (MHP), Türkğün led with 47.6%, whereas BirGün had no coverage of the party. Similarly, the Republican People's Party (CHP) received the most coverage in Yeni Akit, accounting for 65.4% of the CHP-related news, while Milli Gazete did not include any coverage of the party.

The content analysis employed in the study enabled an assessment not only in numerical terms but also regarding thematic diversity and representational justice. The selective visibility of certain political parties and the deliberate exclusion of others indicate serious issues in equitable representation. This contributes to a narrowing of perspectives presented to the public, eroding trust in media and weakening the democratic public sphere.

In conclusion, the majority of Turkish print newspapers focus heavily on short-term themes such as politics, security, and sports, while neglecting areas like science, the environment, agriculture, and education, which are essential for long-term social benefit. The ideological framing observed in political reporting demonstrates that news production has increasingly distanced itself from objectivity, with outlets tailoring their content to align with their political identities. This calls into question the media's role in serving the public interest and highlights the erosion of diversity in representation.

Accordingly, this study provides a significant portrayal of current journalistic practices in Turkey's print media, drawing attention to areas that must be reconsidered in light of media literacy, democratic participation, and public service obligations.

KAYNAKÇA

- Akyüz, S. S. (2018). *Düşman Medya: Türkiye'de siyasi kutuplaşma ve seçmenlerin medya tercihleri*. Konya: Literatürk.
- Akyüz, S. S., Sarıtop, B. Z., & Aktuna, O. (2021). İfade özgürlüğünden dezenformasyon ve dijital faşizm tartışmalarına sosyal medya ve platformlar. S. S. Akyüz içinde, *Dezenformasyon Çağı* (s. 190- 214). Eğitim Yayınevi.
- Allern, S. & -Ø.-1. (2011). The News Media As A Political Institution: A Scandinavian perspective. . *Journalism Studies*, 12(1), 92-105.
- Atabek, N., & Özdemir, B. (2020). Engele Sahip İnsanlara İlişkin Haberlerin Birgün, Cumhuriyet, Hürriyet ve Yeni Şafak Gazetelerindeki Sunumu. *Dördüncü Kuvvet Uluslararası Hakemli Dergi*, 3(1), 1-20
<https://doi.org/10.33464/dorduncukuvvet.662729>.
- Ataman, B., & Çoban, B. (2015). Gezi Direnişi'nde Alternatif Yeni Medya ve "Çapulcu Yurttaş Muhabirler". B. Ataman, & B. Çoban içinde, *Direnış Çağında Türkiye'de Alternatif Medya*. Kafka Yayınları.

- Bagdikian, B. (2004). *The New Media Monopoly*. Beacon Press.
- Basmacı, G. (2022). News Formats of Mustafa Kemal Atatürk on National Holidays: Analysis on the First Pages of Newspapers. *The Journal of Social Science*. <https://doi.org/10.30520/tjsosci.1137433>, 6(12), 287-298.
- Bernhardt, D., Krasa, S., & Polborn, M. (2008). Political polarization and the electoral effects of media coverage. *Journal of Public Economics*, 92(5-6), 1092-1105.
- Cansever, A. B. (2023). Neoliberal Yönetimsellik Bağlamında Türkiye’de Merkez Haber Medyasında Yer Alan Ekonomi Haberlerinin İncelenmesi: ‘Hürriyet’ ve ‘Sabah’ Örneği. *Etkileşim*, 6(11), 338-364.
- Çalık, Ş. K. (2021). Content Analysis of Nano-news Published Between 2011 and 2018 in Turkish Newspapers. 15, s. 117-132. NanoEthics.
- Çarkoğlu, A., & Yıldırım, K. (2023). Media Effects in a Polarized Political System: The Case of Turkey. *Political Behavior*, 1(23).
- D'Angelo, P. (2002). News Framing as a Multiparadigmatic Research Program: A Response to Entman. (52), 870-888.
- Dursun, A., & Tunç, A. (2024). Mental Health News Coverage in Turkish National Newspapers with Respect to Episodic and Thematic Framing: A Retrospective Content Analysis. *Computational Science and Its Applications*. 14815. ICCSA 2024 Workshops.
- elicit.com. (2025). *Türkiye’de basılı medyaya ilişkin yapılan çalışmaların içerik analizi tablosu*. Nisan 2025 tarihinde elicit.com: <https://consensus.app/search/turkiyede-gazetecilik-icerik-turlerine-dair-yap%C4%B1la/etYwNYTmQtSYu5bFm4c3MQ/> adresinden alındı
- Ersoy, M., & İşeri, E. (2020). Framing environmental debates over nuclear energy in Turkey’s polarized media system. *Turkish Studies*, 22(3), 410-436.
- Gentzkow, M., & Shapiro, J. M. (2010). What drives media slant? Evidence from U.S. daily newspapers. *Econometrica*, 78(1), 35-71.
- Groseclose, T., & Milyo, J. (2005). A measure of media bias. *The Quarterly Journal of Economics*, 120(4), 1191-1237.
- Hoff, B., Pagels, V., & Roth, A. (2020). Negativity Bias, Political Parallelism, Media Ownership: The Case of the 2015 and 2018 Turkish Parliamentary Elections (Working Paper).
- Iyengar, S., Lelkes, Y., Levendusky, M., Malhotra, N., & Westwood, S. J. (2019). The dynamics of political polarization in the United States. *Annual Review of Political Science*(22), 129-146.
- Kılıç, Y. (2006). "Medyada Amacın Araca Dönüşmesi/Dönüştürülmesi". *FLSF Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi*(2), 155-162.
- Karppinen, K. (2013). *Rethinking media pluralism*. Fordham University Press.
- Kayihan, B. (2024). Disaster Journalism Through a Political Economy Framework: An Analysis of the Turkish Press Coverage of the 2023 Kahramanmaraş Earthquakes. *Sociology Lens*. <https://doi.org/10.1111/johs.12462>.
- Killmeier, M. A. (2005). Book Review: The Problem of the Media: U.S. Communication Politics in the 21st Century. . 29(4), 369-373.
- Levendusky, M., & Malhotra, N. (2016). Does Media Coverage of Partisan Polarization Affect Political Attitudes? *Political Communication*, 33(2), 283-301.
- Metin, O., & Ünal, Ş. (2022). İçerik Analizi Tekniği: İletişim Bilimlerinde ve Sosyolojide Doktora Tezlerinde Kullanımı. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 22(Özel Sayı 2), 273-294.
- Mutsaerts, A. (2012). *National Media Bias in Quality and Popular Newspapers*. Erasmus University Thesis.

- Nielsen, R., & Ganter, S. A. (2018). Dealing with digital intermediaries: A case study of the relations between publishers and platforms. *New Media & Society*, 20(4), 1600–1617.
- Oates, S. (2006). *Television, democracy and elections in Russia*. Routledge.
- Pew Research. (2018). *Western Europe, Public Attitudes Toward News Media More Divided by Populist Views Than Left-Right Ideology*. Mart 2025 tarihinde [pewresearch.org: https://www.pewresearch.org/journalism/2018/05/14/in-western-europe-public-attitudes-toward-news-media-more-divided](https://www.pewresearch.org/journalism/2018/05/14/in-western-europe-public-attitudes-toward-news-media-more-divided) adresinden alındı
- Saadia, A. (2022). Mass Media and Political Communication: A Comprehensive Review. *Human Nature Journal of Social Sciences*, 3(4), 515-525.
- Suiçmez, M. (2023). 954 Seçimlerinde Siyasi Partilerin Söylemlerinin Gazeteler Üzerinden İncelenmesi. . 10(1), 223-252.
- Tosuner, A. (2023). Narration of Financial Crisis in Turkish Media. *Karadeniz Teknik Üniversitesi İletişim Araştırmaları Dergisi*. <https://doi.org/10.53495/e-kiad.1386452>, 14(2), 175-205.
- Välvirronen, J. (2022). Välvirronen, J. (2022). Political Journalism Content in a New Era: The Case of Finnish Newspapers, 1995–2015. *European Journal of Communication*(37), 373-392.
- Yeşil, B. (2016). *Media in New Turkey: The Origins of an Authoritarian Neoliberal State*. University of Illinois Press.

TİRAD

Tirebolu İletişim Fakültesi
Akademik Dergisi